

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ ХІМІЇ

Муць Н.М., доцент, **Павлюк О.В.**, доцент, **Заремба О.І.**, доцент

кафедра неорганічної хімії

Львівський національний університет імені Івана Франка

Махновська О.Т., соціальний педагог

Середня загальноосвітня школа №54 м. Львова

Серед сучасних шляхів трансформації освіти широкого використання набуло дистанційне навчання. Раніше такий підхід був одним із альтернативних варіантів, проте введення карантину зробило онлайн навчання чи не єдиним способом реалізації навчального процесу.

Використання технологій дистанційного навчання вимагає як від педагога, так і учня/студента, належного рівня цифрової грамотності мінімальних навичок роботи з комп'ютером, ефективного використання сучасних мережевих ресурсів. Ключовим є технічне забезпечення (наявність комп'ютера чи смартфона та якісного інтернет-зв'язку). Особливістю такого підходу є специфічність навчального процесу: відсутність безпосереднього контакту між учасниками, перебування за межами навчального закладу під час проведення занять, складність отримання зворотного зв'язку.

Реалізація навчання, зокрема і хімії, у середній та вищій школі дещо відрізняється завдяки віковим особливостям слухачів. У школі формування рівня цифрової компетентності, необхідного для самостійного дистанційного навчання, тільки розпочинається, тоді як у студентів вже є відповідні навички. Крім того, у підлітковому віці відбувається становлення особистості учнів, що відображається на їхньому психо-емоційному стані та бажанні якісно опанувати не тільки новий навчальний матеріал, а й нові форми навчання. Студенти ж є практично сформовані особистості, більш вмотивовані, свідомі необхідності якісно засвоювати знання, незалежно від нових реалій.

Серед молоді застосування цифрових гаджетів та мережі Інтернет сприймається позитивно, однак, особливо для школярів, є складно їх використовувати виключно для навчання. Значно ускладнюють навчання обмеженість емоційного контакту та рівень сформованості цифрової компетентності окремих викладачів. Загальною проблемою є брак належного теоретичного та конкретно-предметного методичного супроводу.

Позитивним результатом є підвищення рівня цифрової культури всіх учасників навчального процесу. Зросла персональна відповідальність слухача за результати навчання, значно підвищилась зацікавленість в самостійному пізнавальному процесі та розвитку критичного мислення, доступність навчання у екстремальних умовах (карантинних, кліматичних тощо) та урівнялися можливості для слухачів з особливими освітніми потребами.

Безумовно, налагодження добротної дистанційної освіти потребує чималих зусиль та часу. Одним із перших кроків мав би бути детальний аналіз процесу та результатів навчання впродовж останнього року, статистичний опис основних труднощів та перешкод, що дозволить у майбутньому запропонувати шляхи їх подолання.